

Pinsetur til Christiansø 7.-9. juni 2014

Af Hans Ketil - Nexø Kajakklub

Anne-Mette lagde i god tid ud med at foreslå en kajaktur til Christiansø i pinsedagene. Langtidsprognosen så ikke specielt lovende ud, men efterhånden som tiden nærmede sig, ændrede billedet sig til det bedre, og i dagene op til turen var udsigten optimal med fuld sol og ganske svag vind med en god sikkerhedsmargen på begge sider af turen. I mellemtiden var holdet sat med 6 deltagere: Anne-Mette, Helene, Rolf, Hanne og Per - alle medlemmer af Rønne Roklub - og undertegnede fra Nexø Kajakklub. Når jeg tidligere har taget turen til øen, har udgangspunktet altid været Nørresand, lystbådehavnen i den nordlige ende af Gudhjem, men Anne-Mette foreslog som noget nyt at sætte i fra Melsted havn. Her er ligeså gode isætningsforhold og bedre parkeringsmuligheder og toiletfaciliteter, og afstanden til Christiansø er nøjagtig den samme, meget præcist 18 km. i fugleflugtslinje.

Lørdag d. 7. juni:

Vi mødes i Melsted klokken 10 lørdag formiddag. Vi er i højt humør, og forventningerne er store. Kajakkerne bliver stuvet med grej, og efter en hurtig omklædning og en god gang solcreme er vi klar til at sætte os i cockpittet. Nogle gange forsvinder Christiansø under horisonten, når man sætter sig i kajakken, og øen dukker først op igen efter en lille halv times roning. Det er en helt speciel oplevelse at styre ud mod en tom horisont, men i dag ligger øen fuldstændig skarpt derude og lokker med sin sydlandske atmosfære. Anne-Mette har lagt den direkte rute ind på GPS'en, men vi er nogle i gruppen, som har en tendens til at trække i en anden retning, så et par gange må hun guide os tilbage til ruten. Det kan ses som hakker i sporet på kortet øverst til venstre. Dette gav anledning til en snak om gruppesammenhold og aftaler efter turen.

Søulkene nyder en lakridspibe

Havet er spejlblankt, som om der gydt olie på vandet. Der er højsommer i luften, men det er stadig tidligt på sæsonen, og havtemperaturen er endnu ikke på sit højeste, så Anne-Mette har som turleder dekretet tørdragt som sikkerhed. Det er varmt i dragten, og det første af mange rul udføres for at svale af. Lidt nord for ruten ser vi et større tankskib med boven mod syd. Vi holder nøje øje med det, men det viser sig at ligge for anker, så der er ingen fare på færde, og vi fortsætter vores færd i sindigt tempo. Undervejs holdes

der tissepause, og halvvejs er der kaffe/spise pause. Der rulles igen og Anne-Mette uddeler kæmpestore lakridspiber til alle. Det er en fest, som havde vi krydset ækvator. Nu er øen vokset, og Bornholm ligger som en blå stribe bag os. Vi tager hul på sidste halvleg og nyder stilheden herude, hvor himmel og hav går i ét, og horisonten er ikke eksisterende. Det er som altid ren meditation at færdes herude, hvor fixpunktet synes at stå stille. Det gør det jo så ikke, og efter 4 dejlige timer på havet og 18,7 km går vi ind i Tårnrenden mellem Græsholmen og Frederiksø og drejer ind i det nordlige havneindløb. Der rulles synkront under broen, hvorefter vi lægger op på slisken i den sydlige ende af havnen. Vi nyder en landsgangbajer, inden vi tømmer kajakerne. Jeg finder teltpladsens trillebør og vi begiver os op over øen. Jeg kan godt lide, at det stadig hedder en teltplads og ikke en campingplads. I gamle dage var der ingen faciliteter på pladsen. Bad, toilet og vand fandtes kun ved el-værket ved havnen. I dag er der etableret toiletter ved indgangen til teltpladsen, og ornitologernes hytte er indrettet til fælles køkken med komfur og køleskab og opholdsstue, så det er meget luksuriøst, og pladsen fortjener efter min mening nogle stjerner.

Lejren etableret – der flades ud

Efter at vi har etableret os, tager Anne-Mette og jeg en tur ud til Tat for at se på sæler. På vej rundt om Græsholmen ser vi masser af lomvier. De står tæt pakket i kæmpestore flokke på klipperne og ligner pingvin kolonier som man ser dem i TV. Når de kaster sig ud fra de lave klipper er der ikke altid højde nok til at komme i luften, og så knokler de gumpetunge af sted på vandoverfladen for at få flyvefart. De svirrer omkring os som en myggesværm, og sommetider har de torpedoformede kroppe direkte kurs mod én, så man bliver helt bekymret for, om der er kamikaze piloter imellem dem, men heldigvis lykkes det dem hver gang at foretage en hasarderet undvigende manøvre, så vi undgår kollision. Det er som om lomvierne regerer på den vestlige side af Græsholmen, mens mågerne hersker over østlige side.

Møde med sælerne

Da vi kommer fri af Græsholmen kan vi både se og høre sælerne på de to små skær vest for Tat. De første nysgerrige individer dukker op foran os, flere støder til, og snart er vi omgivet af måske 20

Rolf viser de sørgelige rester frem

sæler, som følger vores færd. De plasker og pruster, når de skiftevis dykker og dukker op igen. Vi ror hen mod skærene, hvor der ligger store flokke af disse forunderlige skabninger, som er så kluntede på land og så graciøse i deres rette element. Vi kan komme ret tæt på uden at forstyrre dem. Det er en blanding af mindre unger, vævre hunner og enorme han kolosser. Gråsælen er Danmarks største rovdyr, og hannerne kan blive op til 2,3 meter lange og veje op til 300 kilo, så der er gods i dem. Med en koncentration på op til 400 sæler på disse skær, kan man godt forstå, at fiskerne har givet op i den unfair konkurrence. Vi andre kan heldigvis bare nyde dette forholdsvis nye indslag i Christiansøes maritime fauna. Da vi begiver os

tilbage til hovedøen, følger en mindre flok efter os et godt stykke vej.

Hjemme i lejren er de andre ved at forberede aftenensmaden. Helene og Rolf har taget en hel laks med, som bliver grillet på teltpladsens grill, og Hanne har nye kartofler med. Fisken krydres, og der bliver uddelt Michelin stjerner til bægereklang. Så bliver der badet, og det pæne tøj findes frem, for i aften skal vi til pinsebal på Månen. Vi går ned på kroen og får en forfriskning på kroens terrasse, mens vi nyder solnedgangen og udsigten over havnen, som i anledning af pinsen er fyldt godt op med lystsejlere. Ved 22 tiden slutter vi os til skaren af mennesker, som styrer mod forsamlingshuset, som har inspireret Steffen Brandt fra TV-2 til sin sang om "de første kærester på Månen". Natten er lun, og der er sort af mennesker uden for bygningen. Inden for er der stuvende fyldt. Folk sidder bænket langs de to rækker borde langs væggene, og oppe på scenen spilles der lystigt op til de dansende, der står som sild i en tønne og fylder dansegulvet til sidste kvadrat centimeter. Musikanterne spiller unplugged på violin, harmonika, guitar og gulvbas, og rytmen slås an på vaskebræt. Der er godt varmt i lokalet, og man må ind imellem ud og trække frisk luft og svale sig med en øl. Og sådan går det med højt humør og god stemning, mens natten skrider frem. Som Nestor i gruppen er jeg den første til at trække mig tilbage. Jeg nyder turen hjem i den stjerneklare nat til teltet og går til køjs. Sikke en dag!

Pinsebal på Månen

Søndag d. 8. juni:

I dag er det Hannes fødselsdag, hurra, hurra, hurra! Efter sangen får Hanne en lille fælles gave fra gruppen: et spejlkompas, så hun ikke farer vild i geografien. Efter en langsom morgenmad går vi alle ned til kajakkerne for at foretage en tur rundt om alle øer og skær. Nabo til os ligger det gode skib "Mester", og musikanterne fra i aftes har sat sig op i solen på dækket og akkompagnerer vores rumsteren ved molen. Vi går ud gennem det nordlige indløb og ror mod nordvest forbi Græsholmen og Tat og ender helt ude på Flejet, det alleryderste skær små

Morgenstemning på kajen med musik i baggrunden

200 meter vest for Tat. Vi kigger igen på sæler. Anne-Mette ifører sig svømmebriller og ruller ned, og det lykkes hende at få øjenkontakt med en lille sæl dernede, inden hun ruller op igen. Vandet er dog meget uklart for tiden, så det er et lidt sløret billede. En anden sæl ligger på en lille sten i overfladen. Da jeg nærmer mig, dumper den i vandet på den modsatte side af stenen. Når jeg

bevæger mig rundt om stenen, flytter den sig tilsvarende, så vi hele tiden har stenen imellem os, men den flygter ikke, kigger bare nysgerrigt på mig, indtil den til sidst bliver træt af legen og dykker. Da vi ror tilbage mod Christiansø, følger en flok sæler efter os hele vejen langs øens østkyst, forbi "Verdens Ende" og ud til Østerskær, hvor vi ligger og ror slalom mellem klipperne. Vi går ind til Christiansø igen og får taget et gruppebillede, inden vi går ind gennem det sydlige indløb og slutter turen af med et rul.

Som sagt er vandet ret uklart i denne tid, og de, som bader ved badeanstalten, synes ikke, det er den store fornøjelse. Anne-Mette vil bade i vigen lige syd for teltpladsen, men må opgive, da mågerne angriber hende aggressivt og går meget tæt på. Om aftenen bærer vi vores Trangia'er, mad og drikke ned til græsterrassen neden for restaurantens terrasse. De opstillede borde og bænke er allerede optaget, og der er gang grillen, så vi slår os ned i græsset og gør os klar til det helt store sammenskudsgilde af alt fra feinschmecker tørkost til billig dåsemad, grøntsager og tilbehør. Alle bliver mætte og skyller ned med øl, rødvin, the og kaffe, almindelig såvel som Irish. Mætte og veltilpasse går vi tilbage til teltpladsen. Der kommer et enkelte dryp og vupti! – så har Per slået et nyligt indkøbt oversejl op over det ene af bordene, så vi kan sidde og hygge færdig indtil sengetid, men det bliver heldigvis kun til enkelte dryp.

Sigøjnerlejren har slået sig ned

Mandag d. 9. juni:

Efter morgenmaden pakker vi sammen og bærer grejet ned på kajen. Alt ligger også i dag badet i sol fra en skyfri himmel. En hel del af lystsejlerne forlod øen allerede i går, og nu skal vi så også hjem igen. Vi finder ind på den fastlagte rute og følger den et stykke vej. På et tidspunkt går vi over til visuel navigation og sigter mod Årsballeenderen. Desværre går det ligesom på udvejen. Gruppen spredes og splittes, især på det sidste stykke går det helt galt, så det er noget vi må arbejde med. Efter 3½ time og 19,3 km løber vi ind i Melsted havn, hvor Lotte står og tager imod os. Hun ville frygtelig gerne have været med på turen, men hun har haft problemer med den ene skulder gennem vinteren og foråret, og den er desværre ikke helt klar endnu. Vi tømmer kajakerne, fylder bilerne og følges ad til Gudhjem havn, hvor Hanne vil kvittere for fødselsdagssangen og gaven ved at give en is. Og således slutter endnu en dejlig tur til Christiansø. Sidst jeg var af sted var i 2008. Jeg håber ikke der skal gå 6 år igen, før muligheden byder sig til igen. Tak til alle deltagere for hyggeligt samvær.

Hvordan får jeg nu plads til det hele?

Afskeds is efter færden